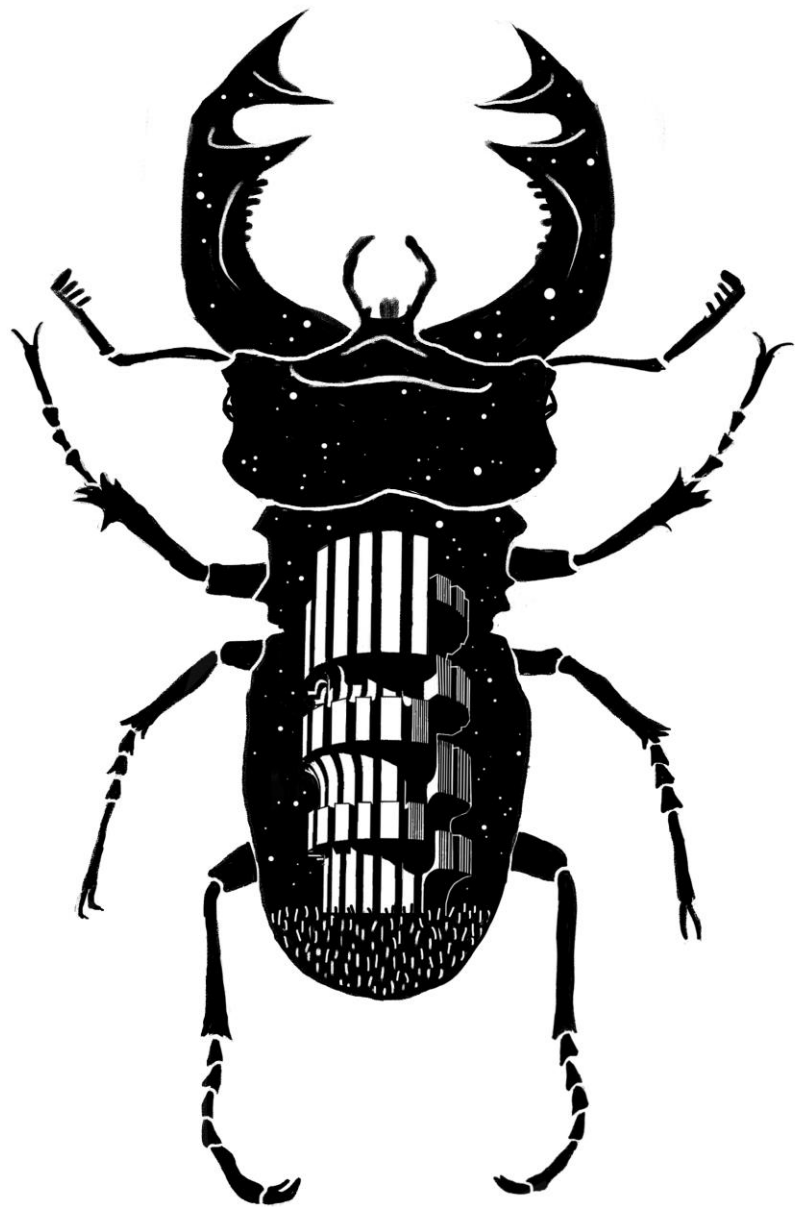

ŠTA SU TO TVRDOKRILCI?

Najbrojnija grupa insekata (i najbrojnija živaća grupa uopšte) koja do danas ima čak 400.000 opisanih vrsta. To zapravo znači da je svaka četvrta životinja (ili svaki peti organizam) na planeti Zemlji tvrdokrila! Specifični su prvenstveno po tome što imaju veoma čvrst egzooskelet i tvrda prednja krila (elitre).

A ČEKAJ, ŠTA SU SAD SAPROKSILNI TVRDOKRILCI?

To su organizmi, u ovom slučaju tvrdokrilci koji su svojim životnim ciklusom vezani prvenstveno za mrtvo ili umiruće stablo.

ZAŠTO SU ONI VAŽNI?

Saproksilni organizmi (ne samo insekti) su dio procesa raspadanja drvene mase i imaju glavnu ulogu u razlaganju i recikliranju drveta i nutrijenata u prirodnim ekosistemima. Bogatstvo saproksilnih tvrdokrilaca pokazuje očuvanost, kvalitet i raznovrstanost staništa te se često koriste kao indikatori (pokazatelji) stanja ekosistema. Ako ih ima – priroda je zdrava, ako ih nema – nešto nije u redu.

ŠTA JE VAŽNO ZA NJIHOV OPSTANAK?

Pravilno upravljanje šumama koje podrazumijeva manje dječe i odvoženja stabala (naročito onih starih i trulih) jer se tako uništava dom ovih insekata. U mnogim zemljama koje su bile nemarne i nisu čuvale ova staništa, ona su sada uništena, a ove i mnoge druge vrste nepovratno istrebljene.

KAKO I GDJE IH MOŽEMO VIDJETI?

Uglavnom žive unutar starijih ili oborenih stabala, ali se nerijetko mogu vidjeti na njihovoj kori ili ispod nje. Ipak, kada nađete na oboreno stablo, nemojte šikati koru jer tako uništavate dom ovim insektima.

ZAŠTO SU ONI JOŠ POSEBNI?

Jugoistočna Evropa je poznata po velikom broju endema, vrsta koje se jako teško mogu naći i to samo na određenim područjima. Uz to, prisutan je i veliki broj vrsta koje su rijetke i koje su raznim zakonima i propisima zaštićene te se njihova staništa moraju čuvati.

Melanothus villosus
(Fourcroy, 1785)

Rhagium bifasciatum
Fabricius, 1775

Clypeorhagus clypeatus
(Hampe, 1850)

Oedemera femoralis
Olivier, 1803

Valgus hemipterus
(Linnaeus, 1758)

Dinoptera collaris
(Linnaeus, 1758)

Stenagostus rhombeus
(Olivier, 1790)

Diaperis boleti
(Linnaeus, 1758)

Cucujus cinnaberinus
(Scopoli, 1763)

Clytus arctus
(Linnaeus, 1758)

Anisarthron barbipes
(Schränk, 1845)

Anaglyptus mysticus
(Linnaeus, 1758)

Melasis buprestoides
(Linnaeus, 1761)

Rufipala maculata
(Poda, 1761)

Stenurella melanura
(Linnaeus, 1758)

Pachytodes erraticus
(Dalman, 1817)

Lacon querceus
(Herbst, 1784)

Dorcus parallelipipedus
(Linnaeus, 1785)

Stictoleptura scutellata
(Fabricius, 1781)

Ampedus nigrinus
(Herbst, 1784)

Prionus coriarius
(Linnaeus, 1758)

Morimus funereus
Mulsant, 1862

Phymatodes testaceus
(Linnaeus, 1758)

NEKE VRSTE SAPROKSILNIH TVRDOKRILACA KOJE ŽIVE
U NACIONALNOM PARKU KOZARA:

* prikazane vrste su rezultat realizovanih istraživanja tokom 2018. godine